

Tandlæge
på sengekanten

Farvefilmen

Tandlæge på sengekanten

— frit efter SOYA —

Médvirkende:

Thomas Ole Søltøft
Nina Birte Tove
Tante Annie Birgit Garde
Professoren Carl Ottosen
Michael Søren Strømberg
Lisbeth Susanne Jagd
Advokaten Paul Hagen
Ministeren Karl Stegger
Marianne Jette Weibel
Otto Otto Brandenburg
Visdomstanden Christoffer Bro
samt

Effie Schou, Gertie Jung, Connie Lindquist, Lise-Lotte Norup, Kirsten Passer, Arthur Jensen, Jeanette Swensson, Sigrid Horne-Rasmussen, Kate Mundt, Lilli Holmer, Bjørn Puggaard-Müller, Valsø Holm, Inge Ketti m. m. fl.

Instruktion:
JOHN HILBARD

En PALLADIUM film

Producer:
FINN HENRIKSEN
Manuskript:
JOHN HILBARD
FINN HENRIKSEN
Produktionsledelse:
LARS KOLVIG
Ass.: MARIT JENSEN
Musik:
OLE HØYER
Sang:
BIRGIT LYSTAGER
OTTO BRANDENBURG
Fotograf:
ROLF RØNNE
Ass.: JESPER FIND
Lyd:
PREBEN MORTENSEN
Ass.: PEER RIEVERS
Script:
SUSANNE BRUHN
Belysning:
OVE HANSEN
Stills:
CARSTEN BEHRENDT-POULSEN
GERHARD PEDERSEN
Arkitekt/Rekvisitør:
VIBEKE BECH
Ass.: BIRGITTE THORSMARK
Make up:
BIRTHE LYNGSØE
Kostumer:
ULLA-BRITT SØDERLUND
ELVA NORDLI
Klip:
LIZZIE WEISCHENFELDT
EDITH SCHLUSSEL
Staffage:
A. A. AGENCY
Kopi:
JOHAN ANKERSTJERNE A/S
Kollegiekøkkenet
leveret af
A/S SCAN-ATLAS
Minkpels venligst
udlånt af Kgl. Hof-
leverandør
A. C. BANG

Henkastning af
Affald forbudt

Musik: Ole Høyer
Tekst: Viggo Happel

HELD I KÆRLIGHED

Held i kærlighed
det er ikke noget, man fødes med.
Når stakkels Thomas
går og længes efter Lisbeth
drømmer Nina kun om ham.
Og ingen af dem ved,
om det bli'r dig, der render med gevinsten.
Rigtig kærlighed
er et spørgsmål om at gi' og få,
så gi' dig selv
og du får held
i kærlighed.

Musik: Ole Høyer
Tekst: Otto Brandenburg

OTTO'S SANG

Jeg ka' sådan lidt af hvert, De ved,
fik en annonce i et blad:
»Vi ordner alt og kommer gerne samme dag«.
Og telefonen kimed' straks, så De ka' tro, at jeg blev glad,
det var en fru von van der Hovenskjold, der sa',

Hun sagde....
Kom og hjælp mig lidt med det, De ved,
det er så frygteligt svært alene, må De tro,
kom og hjælp mig lidt med det, De ved,
det er også betyd'ligt mere sjovt, når man er to.

Jeg har de yndigste lampetter, De må kom' og kigge på,
for der er noget i vejen, måske de mangler strøm.
Jeg tog derud, det var i Hellerup et sted og ringed' på,
blev helt forvirret, for i døren stod en drøm,

og hun sa'
Kom og hjælp mig lidt....

Koncentration, du gamle, hvisked' jeg i øret på mig selv,
tænk nu på lys og ik' på blomsterne og bi'en,
skønt det var svært, fik jeg det ordnet, men så bad hun mig så kælemt
om at hjælpe hende med en flaske vin.

Hun sagde....
Kom og hjælp mig med det, De ved,
det er så svært, jeg har problem med denne prop.
Kom og hjælp mig lidt med det, De ved,
jeg tror så helt bestemt, at De kan få den op.

Hvis nu skæbnen vil,
at det hele går ad skoven til,
når livet burde
vær' en leg, en dans på roser,
skal du bare huske på:
hvergang en dør slås i
og alt er tabt,
så åbnes straks en anden.
Tag nu masken af,
gå dog ud og vis dem, hvad du ka',
og hvis dit held
har sagt farvel
så klar det selv.

Udsendt på grammofonplade
RCA 45-1184
Solist: Birgit Lystager

Handlingen:

Det vil jeg sige Dem:
Penge er ikke, hvad de har været. Det ved De sikkert. Men tanter er heller ikke, hvad de har været, professorer er heller ikke hvad de har været, venner er heller ikke, hvad de har været, og piger er endnu mindre, hvad de har været, og studenterliv er helt anderledes, end De tror og værre end De kan forestille Dem. Hør her:
Min rige tante vil gøre mig til sin universalarving, men kun hvis jeg kan lide øl, piger og hornmusik. For at finde ud af det, sender hun mig bl. a. en dulle på halsen! Min professor lurur ved dørene og udspionerer mit privatliv, selvom han skal hænge i armene i altangitteret! Min bedste ven får mig til at sætte mine penge i strømpebukser, lokker mig til at medvirke i liveshow og har endvidere den frækhed at hugge min pige fra mig! **Den**

pige er som en kødædende plante, der kan lide både drenge og piger, men da hun hører, jeg skal arve, vender hun tilbage til mig og forandrer sig til en slyngplante. Den anden pige, som jeg i mellemtiden er blevet forelsket i, stikker mig øretæver!

Midt i al denne forvirring skal jeg op til tandlægeeksamen, og heldigvis består jeg. Ved festen på kollegiet bagefter falder alle brikkerne i puslespillet på plads, og desuden er nemesis ude:

Tante og professoren får hinanden!

»Slyngplanten« vender tilbage til min balstyrige ven! Og andre! Og pigen, der stak mig øretæver, giver mig nu blide kærtegn og vil dele fremtiden med mig! Det overbeviste tante om, at jeg er normal, og hun gør mig til sin arving. Og jeg – Thomas – ja, jeg opdager, at livet det er faktisk heller ikke, hvad det har været!

